

har været Amtstuer, ikke mere vare tilstede, idet der nu var kommet Jernbane- og Dampskibsforbindelser, som lettede Samkvemmet for Befolkningen. Der kunde være Noget heri, dersom Befolkningen, der skulde hen at betale Skatterne eller havde andre Grunder til Amtstuen, kunde faae Lov til at kjøre frit paa Jernbanen og seile frit paa Dampskib. I saa Tilfælde vilde det være en Lettelse, men det er nu ikke saaledes, og det kunde være muligt, at denne Reisen paa Jernbane og Dampskib vilde komme til at koste mere end de Penge, der skulde indbetales i Amtstuen. Jeg sværmer ikke for, at det skulde indrettes saaledes, at Vedkommende skulde have Lov til at rejse frit; men var det Tilfældet, kunde det have Noget at sige med det lettere Samkvem, men ellers ikke. Bed at nedlægge disse Amtstuer gjøre vi det meget mere besværligt for disse Folk, baade naar de skulle indbetale deres Statter, og naar de have andre Forretninger med Amtstuen. Jeg tror ikke, at vi skulle gaa til Noget, der kan spare nogle Hundrede Kroner om Aaret, naar vi derved volde Befolkningen mere Besvær end tidligere. Nu kan man sige, som ogsaa paastaet fra anden Side, at Konsekvensen heraf vilde føre til, at der skulde oprettes flere i alt Fald Filialer andesteds, hvor der kunde være ligesaa stor Trang dertil, som der vilde være, naar disse Amtstuer blive nedlagte. Dertil vil jeg svare som før, at jeg ikke skulde være utilbøielig til at gaa den Vej for at lette Befolkningen, hvis det oplystes at være nødvendigt. Men een Ting er at borttage et Gode, som Befolkningen har for Eiden og har havt i længere Tid (B. S. o. l. m. l. er), — det ærede Medlem ler, men det er dog sandt, hvad jeg siger — og noget ganske Andet er det at oprette noget Nyt; thi de Folk, som ere vante til at have et Gode, ville komme til at føle det mere, naar de skulle undvære det, end de Folk, som aldrig have været vante til at have noget Saadant. Min Mening er altsaa, at vi ikke skulle gaa til saadanne Foranstaltninger, som kunne medføre Besvær for Befolkningen under Forretninger, i hvilke de hyppig — idetmindste nogle Gange om Aaret — skulle til Amtstuen. Jeg har derfor ikke kunnet slutte mig til Flertallet i Udvalget, som jeg ellers slutter mig til. Hermed har jeg ikke villet være sløt med at udsæ flere Penge af Statskassen end nødvendigt, men jeg tror, at denne Udgift vil være nødvendig, naar der ikke skal paalægges Befolkningen altsor store Byrder, hvilket kan undgaaes, naar vi beholde disse Oppebørselsstuer. Jeg vil altsaa tilraade ærede Medlemmer i alt Fald at tage under Overveelse, inden de afgive deres Stemme, om det ikke vil være rigtigt at lade disse Amtstuer blive staaende. Her er nemlig ikke Tale om, at vi skulle have Noget istedet. Det Flertals Medlemmer, som have stillet Forslaget, ville jo ikke have Filialer istedet. Var det Tilfældet, kunde jeg finde

mig deri; thi da blev Forholdet jo omtrent det samme. (Stenbæk: Bestyrerne skulle rejse ud). Sa, de skulle rejse ud, men det kommer an paa, om de komme. Jeg antager isvrigt, at det ærede Udvalgs øvrige Medlemmer ere paa det Rene med, at, dersom vi alligevel skulle oprette Filialer, saa er der ikke tjent Stort ved at nedlægge Amtstuerne. Ganske vist har nemlig en Amtstue mere Ansvar end en Filial, men det har viist sig eller vil i alt Fald komme til at vise sig herefter, at Forskjellen i Befolkningen ikke vil blive stor. Det Gæste, man kunde tænke sig at kunne spare Noget paa, kunde maaste være Pensionen. Men jeg vil dog spørge og henstille til det ærede Thing, om det tror, at Folkethinget, naar en Mand har bestyret en saadan Anstalt i flere Aar dygtig og forsvarlig, vil negte sin Stemme til at give ham en aarlig Understøttelse, naar han ikke kan bestride sin Bestilling længere. Vi have jo i mangfoldige Tilfælde givet extraordinære Pensioner og Understøttelser til Mænd, som vi anerkjende have været Staten til Nytte, selv om de ikke vare pensionsberettigede. Jeg siger derfor, at der ikke er vundet noget Synnerligt ved at faae Filialer i Stedet, men ikke engang det har Flertallet foreslaaet; thi det har foreslaaet rent og bart at nedlægge disse Oppebørselsstuer. Det er jeg ikke med til, da jeg tror, at det vil volde Befolkningen mere Besvær, end vi bør være med til.

Tvermoes: Hovedgrunden, hvorfor det Mindretal, hvortil jeg har den Ære at høre, ikke har kunnet slutte sig til noget af de Forslag, der ere fremsatte fra andre Medlemmers Side, er den, at vi ikke have kunnet gaa ind paa den Tanke, som ligger til Grund for Flertallets og de andre Mindretals Udtalelser, nemlig at vi skulle se at tilveiebringe en Art Handel, at vi skulle søge at kjøbslaa med den ene Amtstue og faae de andre til Bytte. Vi have troet, at det ene Rigtige til denne Sags Fremme var, at man nøie overveiede, hvorvidt det var nødvendigt eller rigtigt at oprette en Amtstue i Kolding istedetfor det Oppebørselskontor, der nu findes sammesteds, at man skulde tage denne Sag for sig, og dernæst, forsaavidt den Tanke maatte optaa, om man vilde kunne nedlægge nogle af de andre Amtstuer, behandle denne Sag aldeles uafhængigt af Kolding Amtstues Oprettelse. Naar vi nu med Hensyn til det Første skulle sige vor Mening, saa er det den, at Alt, hvad der foreligger, synes os at tale for, at Oppebørselsstuen i Kolding hæves til en Amtstue. Det er jo umuligt at miskjende, at der paa dette Oppebørselskontor, netop fordi det er en Grændseamstue, finder en Mængde Ind- og Udbetalinger Sted fra og til de tidligere til den danske Stat hørende Hertugdømmer. Der ind- og udbetales Renter og Afdrag af Laan til Personer og